

Omul totdeauna să cugete, că cu fie-care pas al
seu în viață se apropie de sapă și lopată, pentru ca
popa să-i mănăce coliva!

Urziță Scandalografescu.

Versuri cu musca pe căciulă.

Șerbane nu-ți sparge capul
Pentru dieta amânată
Căci tu tot nu mântui statul;
Mai bine-ți vezi d'o nevestă
Cari cu zestre-ți umple sacul
Și-ți mai face și corastă!

* * *

Pentru-n măr, poate necopt
Adam a fost scos din Raiu,
Activiștii noștrii opt
Din diet'alungați de Craiu
Înghit acasă mălaiu!

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Zi și noapte cercetează
Doamna Zinca alui Frunză
Pe tinărul doctor Racu,
Căci precum știe tot satu
Greu îi zace-n pat barbatu!

* * *

Omul, ce bea cu măsură
Sănătatea nu și-o fură;
Bind însă făr' de măsură
Și-a blăstăma a sa gură!

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Nu mă săruți?

Humorescă.

Dup'o strajnică bicheria în hotelul „Univers“ din Blaj, târziu după miezul nopții, mi-am luat adio dela prieteni, și am plecat la gară.

Trenul de persoane, care duce la Brașov, curând a sosit. Eu punând în brânca deschisă a conductorului 2 coroane i-am cerut un loc în cupeul pentru nefumători, și l'am și primit.

M'am urcat în cupeu. Aici suflet de om n'am aflat.

Mi-am pus unicul bagaj ce aveam, adecă parapleul, pe etagiul din cupeu, apoi m'am întins cât eram de lung p'o parte a cupeului ca să dorm.

Eram tare obosit de bicheria în hotelul Univers, și dacă nu ceteam în Calicul, că-n Blaj subordinațiunea atât e de exemplară, încât metropolitul când strigă „plouă“ toți locuitorii, pe cel mai frumos timp, își întind parapleauăle, nici parapleul nu-l luam cu mine când am plecat la Blaj, numai ca să nu perd din somn cu punerea lui pe etagerul cupeului.

Îndată ce m'am tins pe lătura cupeului un sânt plăcut m'a cuprins cum numai ceice cetesc „Telegraful

Român“ ori ascultă în sinoadele archidiecezane referada lui I—A de Preda se împărtășesc, și am adormit.

La gara „Hususău“ trenul stă. Ușa cupeului meu se deschide. Oare-cine se urcă în cupeu. Eu mă pomenesc. În lampa din cupeu petrolul era pe gătate. Nu vedeam nici de somn bine cu ochii.

Din mulțimea cutiilor și mirosul de moșus nasul meu a diagnozat că e o damă.

Așa a și fost!

Eu din poziția mea întinsă nu m'am mișcat.

Trenul pleacă. Lampa din cupeu ispravindu-se petrolul se stânge. Eu stam gata să adorm în o doua ediție.

Câteva minute trec și aud o voce: Sărută-mă! . . . Nu mă săruți? . . . Ce-i asta de nu mă săruți?

Eu, cugetând, că la adresa mea sună provocarea: Nu mă săruți? mă scol, prinz dama pe după grumazi, o sărut, dar în momentul sărutării oare-cine mă prinde cu dinții de urechia stângă . . . erà un cățal, pe care dama îl provocase s'o sărute!

Somnul mi-a sărit, urechia-mi săngerà.

Îmi casc ochii-n patru să văd pe cine am sărutat. În primul moment, ajutat de zorii zilei, gata să cred, că am șarutat pe vicepreședinta reuniunii femeilor române din Sibiiu, dar am greșit . . . erà o matroană mult mai bătrână.

D'atunci m'am jurat să nu mai sărut pe întunerec nici o femeie, fie ea ori-care din cele 3 Grații!

Sibiu, 5. Mai 1905.

A m i c e ! *

Eu să scriu ?

Pentru ce nu scrii tu ?

N'avem destule gazete ?

Eu destul am scris despre Concordia, institut comercial pe furțișaguri, și numai purul adevăr l'am scris.

Forma însă, în care eu scriu, adeseori lasă pe cetitor în dubietate.

Scrie tu, ca toată lumea să te înțeleagă !

Eu cumpărasem 10 acțiuni d'ale Concordii. Aveam încredere în această primă creațiune financiară alui Partenie Cosma.

După primul bilanț al Concordii am vândut 7 acțiuni al pari. Eu am prevăzut catastrofa.

De rușine am ținut 3 acțiuni.

Mă cugetam la țiganul, căruia vântul aruncându-i pălăria în apă a exprimat cuvintele legendare: Să fie pentru sufletul tatii, că așa și așa nu i-am făcut pomană !

Poate însă că eu nici pomană n'o să pot face tatămio cu cele 3 acțiuni, pentru-că depunându-le ca să am îndreptățirea la adunarea de licvidare — unica la care eu am participat — și nemai scoțindule, ușor să poate că și aceste s'au furat ! **

Scurt și la-nțeles amice: Concordia s'a înființat, toată averea ei s'a furat, apoi s'a licvidat, și acționarii vor primi un sau poate nici atâta !

Calculează tu și te vei convinge, că în tot timpul cât Concordia a funcționat la zi s'au furat din averea

* O puplic la cererea amicului meu.

Calicul.

** Hoți atât de proști pe întreg rotogolul pamântului nu afli.

Culegătorul.

acționarilor cel puțin 200 coroane. Și ce e semnificător, conducătorii aceluși institut pe nici un hoț n'au pus mâna!

Așa înfățișându-se starea faptică a primei noastre întreprinderi comerciale, mă mir cum nici unul din membrii conducători ai aceleia n'a luat frunza-n buză și lumea-n cap cătră America!

Dacă până la ultima adunare a Concordii s'ar fi furat întreg capitalul acționar treacă ducasă. Atunci cel puțin lichidarea devenea supărfluă, și noi ne știam la o parte.

La ultima adunare generală, la care tu n'ai participat, consiliul administrativ al Concordii ne-a așternut un bilanț activ în suma de 96000 cor. și noi pe baza asta am decretat lichidarea.

Acum doi ani au trecut, Lichidatorii n'au dat nici o socoteală.

În public să afirmă, că numai activul de 96000 cor. și-a pierdut urma, dar ar mai fi rămas și datoriile neacoperite.

Cum să poate asta?

Iac'asa: Sau lichidarea a păpat tot activul, sau bilanțul așternut adunării de lichidare a fost falz. — Tertium non datur.

Care e adevărul să va vedea din socoteala comisiei de lichidare, care va trebui să urmeze.

Să zice, că tot activul Concordii s'ar fi consumat prin plățirea pretenziunilor Albinei, a unicului creditor, și nici aceste în sumă considerabilă nu s'ar fi acoperit.

Asta să poate. Corect însă nu e.

Eu țin, că asupra socotelei comisiei de lichidare nu să poate aduce concluz până nu să dă răspuns motivat asupra următoarelor întrebări:

1. Cine, și când a deschis Concordii la Albina creditul de 456,000 coroane?

2. Unde sunt protocoalele consiliului administrativ al Albinei, prin cari s'au conces Concordii creditul de 456,000 cor.?

Consiliul administrativ al Albinei, amăsurat statutelor, nu erà în drept à deschide Concordii la capitalul de 200,000 cor. un credit mai mare decât de 70 0/0, adecã de 140,000 cor. I-a deşchis însă un credit de 456,000 cor. — Pentru plusul de 316,000 cor. răspunde consiliul administrativ al Albinei. Lucru natural însă numai faţă de acţionarii Albinei, căroră le voi arăta eu cât a perdut Albina la Concordia, căci lor nime nu le-a spus, şi bieţii de ei nu ştiu.

Faţă de noi acţionarii, consiliul administrativ al Concordii poartă răspunzabilitatea. Vom cere dela el aşternerea protocoalelor cu deciziunea despre luarea enormului împrumut de 456,000 cor. — Îl vom întrebà, cum de n'a observat din primul bilanţ, cât şi din cele următoare, că la Concordia să negustoreşte după principiul lui Stroia cu ouăle, pentru ce n'a pus stavilă unui atare negoţ, a furţişagurilor sistematice etc. — — — — —

Vom cerca, şi te vei convinge, că activul de 96,000 cor. în bilanţul de licvidare întru nimica nu să deosăbeşte de racii din cartea ţiganului. Mă, în acel bilanţ, n'a fost activ de valoarea unui ac cu gămălie! — — — — —

Te salut

Calicul.

Mai am un singur dor.

— Poesie de M. Eminescu, parodie de Dr. Eu. —

Mai am un singur dor:	Ci viie musicanți
În sunetul muzicii	Cu dipla, arcușuri,
Să mă lăsați se mor	Voi jucați preferanț
Colo în fundul cârcimii;	Fără chițibușuri,
Se-mi fie somnul lin	Și umpleți pahară
Și cepul aproape,	Cu vin de cel vechiu
Și de sub pleoape	Ciocnirea nu rară
Se vęd sticle cu vin.	Se-mi străbată-n urechi!
Nu-mi trebui prapori noi,	Atunci eu dintre perini
Nu voiu sicriu bogat	Voiu plânge, voiu ofta,
Ci-mi așterneți un pat	Că colo între streini
Din pene albe moi.	N'oiu putea trăi așa,
Și nime-n urma mea	Ci voi nu mă plângeți
Nu plângă la creștet,	Ci beți, vă chefuiți,
Dar dipla glas se dea	Și toastând ziceți
Ca se mă mai deștept.	Esta-i om fericit
Apoi, prietinii mei	Că-și doarme somnul lin
Păhară-n mână luați	Lângă butea cu vin!
Și-nchinați la femei	
Voi, dulcii mei fătați,	Ear l'a doua-'nviere
Și trageți chef strașnic	Iubiții mei fătați
Cântând în unire	De veți fi adunați
Cât birtașul falnic	Dați-mi vin, nu-mi dați
Însuși să se mire!	Că știți, cât am trăit [bere,
 	Berea o-am ocolit
Nu-mi trebuie preot	Și vinul l'am gustat
Nici dascăl nici crâșnic,	Până m'am săturat.
Nu-mi cetească prohod,	
Nu-mi cânte nici un pic	Ear de o fi se ajung
Cu mormăitor glas	În iad la Scaraon
Și întonând pe nas;	Care cu ciubuc lung
	Să plimbă prin salon;

Voi, toți, cari mă iubiți
 Închinați-i și lui
 Că el, dacă-i secui
 Bea și cu pipa-n dinți
 Și de s'a chercheli
 Doară m'a omeni.

De ajung în purgator —
 După cum sunt unit —
 Atuncea, negreșit
 Se-nchinați mai cu spor,
 Doară m'oiu mântui
 Și la voi voi veni
 Să bem, ca buni creștini
 Baremi trei săptămâni!

În raiu nu cred s'ajung
 Că nu-s orb nici ciung
 Nici nu m'am prea sfiit
 A bea neconținut;
 De aceea, iubiți frați
 În raiu nu mă căutați.

Că un ceas în raiu de aș fi
 Știu că m'aș plictisi
 Și aș eși din raiu
 Umplut de guturau
 De groază că-n el loc
 N'avui pic de noroc
 Să ved popi și vlădici
 Și advoați vestiți
 Și fete și voinici
 Și musicanți și vin
 De care Iadu'i plin.
 În Iad, deci, fraților,
 Ori colo-n purgator

L'a doua înviere
 Dați-mi vin, nu-mi dați
 Că mustul cel de viie [bere
 Mia făcut veselie
 Pân' fui cu voi la masă,
 Acela, cu-a lui spume
 Petreacă-mă din lume
 Și-o mândră jupâneasă
 Căci știți zicala veche,
 Ce nu are păreche:
 „Prost e și nătărău
 Cel ce nu bea mereu
 C'o mândră frumoșică
 Ascultând la muzică!“

Acum, mai o rugare:
 Aprindeți o țigare
 Și mi-o puneți în gură
 Se trag o-nghițitură
 Din fumul aromat
 Între perine-n pat
 Că fumul de tutun
 Tocmai ca vinul bun
 Mult m'a mai delectat
 Ba m'a și îmbătat
 Cât credeam negreșit
 Că-s cel mai fericit!

Acum remas bun frați,
 Vedeți, nu ve-mbătați
 Ci beți și chefuiți
 Ca oameni bravi, cumiți,
 Ca cei ce v'or vedea
 Se zică toți așa:
 Eștea petrec p'un frate
 Om bun, fără păcate!

Redactorul Condei.

Frunzuța verde de tei
 Io-s redactorul Condei
 Redactor mândru, voinic,
 Nu mă-nschimb nici pe
 [„Calic“ !

Eu de când m'am ridicat,
 Multă cerneală am săcat,
 Multă hârtie-am stricat,
 Capul mult mi l'am sfărmat.

Pentru masa mea de scris
 Pururea am un devis:
 Două sticle cu cerneală
 Două condee cu fală!

C'un condeiu, din o cer-
 [neală

Scriu articlii de tocmeală
 De trebile bărbătești
 Care-s pur politicești.

Ear cu celalalt condei
 Scriu numai pentru femei:
 Schițe, romane, novele
 Și poesii frumușele.

Cu hârtia o duc mai reu
 Că să scumpește mercur;
 Dar cu capul, ce l'am eu,
 Evit eu și acest rău! .

Scriu pe ce-mi pot pune
 [mâna,
 Scot din hârtie slănina

Și pe a ei învălitoare
 Scriu articlii de furoare.

Când viu din tipografii
 După manuscris copii
 Eu le țin o lecție
 Ca în minte să mă ție:

„Mă, nu-mi mocoșiți trei zile
 Păn' culegeți aste file,
 Dați curând, cu socoteală
 Se nu-mi faceți vr'o gre-
 [șală!“

Când merg în vr'o adunare,
 Ori es numai la plimbare
 Tot îs plin prin buzunare
 De condee, foi, ziare.

Mă opresc la galantare
 Fac notițe pe cărare,
 Și ca redactor cuminte
 Merg și-n târgul cel de vite.

Pe tot locul sunt de față
 Cu hârtiile pe brațe,
 Într'o mână cu creonul
 Și-mi port ochii ca spionul.

Unde vęd ceva-nsămnat,
 Eu mă pun la desămnat,
 Adun știri de pe uliță
 L'eternisez pe-o foiță.

Ear lumea când mă zărește Lumea de mine se teme,
 Stă pe loc, incremenește, Ear eu trec numai a lene
 Și bărbați, ca și femei Printre bărbați și femei,
 Strig: Esta-i domnul Condei Că-s redactorul Condeiu!
 Redactor mândru, voinic,
 Ce-ntrece și pe „Calic“.

Și-n carnavalul ce vine,
 Dac'a fi în lume bine
 Mă însor, știu eu cu cine,
 Atunci se joci tu vecine!

Dr. Condeiu.

Sgârcitul în oglinda sfinteii scripturi.

Sfânta scriptura învață: „Împărțește pânea ta cu cel flămând“!

Sgârcitul nu contrazice, dar crede, că omul numai atunci se îngrasă, când el însuși își mănâncă pânea sa!

Tot sfânta scriptură spune: Adapă pe cel setos!

Sgârcitul întreabă: Atunci Dumnezeu pentru ce a lăsat izvoarele, și fântânile?

„Îmbracă pe cel gol“ poruncește sfânta scriptură!

Ba un drac, răspunde sgârcitul: Să-mbrac pe cel gol, și creditorii lui Tordoșan să rămâe în pelea goală!

„Dă streinilor locaș“ scrie sfânta scriptură!

Așa? zice sgârcitul . . . ce se alege atunci din „Hotelul Mihaiu“ și din alte hoteluri?

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule hai cătelin
Până în satul Izvin
Poți să-l afli fără greș
În comitatul Temeș
Sat frumos, oameni hrăniți
Cei mai mulți sunt „neuniți“
Carii țin și doauă școale
Alor „confesionale“

Ear cei calici mai puțini
Au cerut dela stăpâni
Școală de stat se le facă
Ca Ungurilor se placă
Că pruncii nu îi vor da
La „neuniți“ a înveța
Decât cu cei „neuniți“
Mai bine proști pe uliți
Ori colo la pocăiți

Deci au făcut protocol
 Cu David prorocul lor
 Pe pofta Ungurilor
 L'au scris în trei esemplari
 L'au trimis la cei mai mari
 Eară sfântul Consistoriu
 Și slăvitul Inspectoriu
 Aceea mare scriptură
 O întări cu „clausulă“
 Făcându-o de „zapis“
 Pe ei sau făcut de rîs.
 Astă cerere porcită
 De doctor-porlog gătită
 Ca o proastă lingușire
 Trimisă la stăpânire
 Arată și dovedește
 Cât patriotism hrănește
 Doctorul ce o-au făcut
 David în canoane mut
 Că-n loc de apărătoriu
 Să face un vânzătoriu
 Când școala scumpul odor
 O smulge dela popor.
 Sfinții părinți din Lugos
 Uniții oameni okoși
 Au aflat bun și frumos
 A primii officios
 Planul doctorului Pop
 Bogoslov cu creri de plop.
 Plin potop de „spirituș“
 Să-i zicem „Popa Greluș“
 Așa un popă urît
 Ar fi bun de huiduit

Nu de păstoriu în Izvin
 Că are nărav păgân
 Gândește că bine face
 A strămută cum îi place
 Din cărți unele cuvinte
 Tipărite mai nainte
 De oameni cugetători
 La altare slugitori
 A căror încălțăminte
 Nai fi fost vrednic părinte
 Nici a le deslegă
 Tu cu doctoria ta.
 Că „duhul“ nu-i „spirituș“
 Nici vlădic „Popa Greluș“
 Urda-i cantornu-i „măgariu“
 Cum nu ești tu lăutariu
 Că cântă ce-i scris în carte
 Gândești că face păcate?
 Și dacă ție nu-ți place
 Mergi lasă altariu-n pace.
 Acest doctor bun se moaie
 Ochi de găină se taie
 Dacă nu ști la doctrină
 Vindece ochi de găină
 Eară sfântul Consistoriu
 Bun de pus după cuptoriu
 Doamne ce rău au lucrat
 Când planul lau aprobat
 Plan făcut cu rea gândire
 Spre a neamului măhnire
 A Românului pierire
 Cu mult mai bine eră
 Când frații se sfātuia

Laolaltă împreună
 Să țină o școală bună
 Cu caracter „românească“
 Poporul să-l procopsească
 Aici nu poate fi vorbă
 De „convertiri“ ori de
 [„dogmă“
 Ci numai frate cu frate
 Se lupte pentru dreptate.
 Pe cei răi Mărcuț îi spune
 Oamenilor buni din lume
 Tu la nime nu cruța
 Fie chiar „Măria Sa“
 Se rămână pomenire
 Pe pământ la omenire
 Celor buni să le urmează
 Strigoii să-i blăstămează.
 Jucând mai și chiește
 Și tot ce-i rău sbiciește
 Din agrul național
 Să scoți naia-n port la mal
 Să vadă și alte sate
 A se feri de păcate
 Cu streini nu deie mână
 Nu vindă școala română
 Că când școala am pierdut
 Nici limbă n'avem mai mult
 Pentru care bucuroși
 Au luptat bravii strămoși.
 Strigă Marcule prin țară
 Că nu vom răbda ocară
 Școala și Biserica
 Și limba vom opăra.

Cine așa nu gândește
 E păgân lucră orbește
 Aceia fac lucruri proaste
 Trebuie izbiți în coaste.
 Pe sub ciur îi învîrtește
 De păcate-i spovedește
 Ear în loc de deslegare
 Ungei bine cu unsoare
 Dela coada porcului
 Pe sub vârful nasului,
 Mai punele și în guri
 Două-trei îmbucături.
 În Izvin vei mai află
 Pe dascălul Mateica
 Pedagog penzionat
 Care urît au lucrat
 Chiar acum laj betrânețe
 Cu a lui rele povețe
 Ca „corul plugarilor“
 Ca a „Șomecutanilor“
 Nici nu cântă nici învață
 Loveștei puiule-n față
 Dăle note peste foale
 Cântăle immuri, tropare
 Spune la toți să se erte
 Și mai mult să nu se certe,
 Căci cu sfada și cu ura
 Nu ajungi învățatura.
 Dascălul cel nou „Stefan“
 Și cu „Ungur“ șomecutan
 Corurile le conducă
 Nu fie numai nălucă
 Ori rămână a pustie
 Numai la pedagogie

În sate unde nu-i cor	Aleagă dar ce le place
Să le fie mai ușor	Numai să se facă pace
Ori țină de ce s'au spus	Corurile se-nflorească
Când la posturi au concurs	Marcul să se veselească
De nu le plac notele	Tot ce-i rău să se stirpească
Meargă bată dobele	La hidre se sdrobim capul
Ori cu dugheana pe spate	Leneși-i golim ca napul
Prin orașe și prin sate.	Șarlatanii mincinoși
	Alungați din turmă scoși.

* * *

Trecù luna lui cuptoriu	Astăzi te cuprinde jale
Marcule joacă cu sporiu	De slugărnicia mare
Sai în sus nu te codi	Cu care s'au îmbunat
E vremea de a-mblăti.	Fără frică de păcat
Ai încă mult de umblat	Unii dintre dascălime
Și pe mulți ai de jucat	La cinstita Ungurime.
Mameluci și farisăi,	Aici dragă te oprește
Șarlatani, samsari, mișei;	La Hossu sălășluește
Suceșcei și îi întoarce	E director la gimnaz
Ca pe niște dobitoace	La glavă purure-i treaz
Ce-și schimbă părul mereu	Om văzut la Conzistoriu
Dar' nu și năravul rău	Și mare lingușitoriu
Bată-i bunul Dumnezeu.	E gata ori ce să facă
	Numai la Unguri să placă.
Puiule prinde curaj	În ăst an în luna Maiu
Răpezescete la Blaj	Cu patriotic alaiu
Colo'n câmpul libertății	Doauězeci studenți de formă
Unde-au fost ziua dreptății	Dintre cei mai buni din
Unde patruzeci de mii	
Români din munți și câmpii	[„tornă“
Au jurat „frațietate“	În Budapesta iau dus
În drepturi „egalitate“.	Ca pe moime la concurs

Cu Unguri-n alergare
 Cu alui Koşuth cântare
 Cu „lobogău“ tricolor
 Şi cu trei dascăli ai lor
 Pardon — cau fost profesori
 De lumină purtători
 Tanda-Manda, Ciuri-Buri
 Firear ai mamei păduri.

De studenți te prindă milă
 Că s'au dus numai de silă
 Dară Hossu-Hossul tEU
 Cum se face „tămbălău“
 Şi cu el cei trei voinici
 Tot așa de mari calici
 Vîrcolaci și priculici?
 Roagăl pe Metropolit
 Să le deie peste flit
 La Hossu și ceialalți
 „Hazafiasi“ ne spălați
 Pe studenți se nu-i silească
 La păpara ungureasă
 Unde cel mult pot să-nvețe
 A purta pinteni-mustețe
 Eară alt lucru de treabă
 Nu — pânăi porcul cu coadă.

După isprava din Blaj
 Să te duci hăpt în Sălaj
 Peste deal, peste Mesiş
 Până ajungi tupiliş
 Colo-n Bîrsăul de jos
 Să nu te văd mânios.
 Întreabă până-i afla

Pe părintele Cionca
 Şi pe dascălul Miclea
 Că bine te-or uspăta.
 Ei duc bine zilele
 Ca măța cu cănele
 Când ciolana aruncată
 Vreau a o lua d'odată.
 Popa nici nu visează
 Ce dascălul lui lucrează,
 Miclea fără de senat
 Dascăli Unguri au lăsat
 În scoala lui românească
 Un „giulés“ se izvodească.
 Ear Păveluc — hai prin sat
 După prunci au colindat
 Vr'o zece pruncuți a strins
 Cu cari sau făcut de ris
 Făcând „vizsgă“ din ma-
 [giară
 Nădăjduind doară-doară
 O se fie lăudat
 Şi pus la scoală de stat
 Ori arginți de căpătat.
 Spunele la amîndoi
 Să nu se facă strigoi
 Mai bine se înțeleagă
 Ca oameni cinstiți de treabă
 De cari în Sălaj găsesci
 În Şimleu-Jibou-Băsesci
 Ba și prin sate mai mici
 Afli tot Români voinici.
 Cionca nu se sfătoșască
 În „Unirea“ nu bîrfească

Contra celor ce voiesc
 Și tot adevăr vorbesc
 De nu-i place solidariu
 Judecel Dr. Amnariu,
 Arunce-i păclă pe nas
 Ce scânteii ori de vinars.

Eară Miclea Păvăluc
 Nu să facă hăbăuc
 Lese din magiarizare
 Și grigească de ce are.
 El de nu va asculta
 Dăl pe mâna lui Hendea
 Ca să-l pună în Zélah
 De boactăr ori părcălab
 Ori slugă de măturat
 La mașină-n Arghihat.

Acuma Mărcuț fălos
 Joacă sprinten serios
 Rădicăte-n două labe
 Și te poartă cum să cade
 Că tot bine te ai purtat
 Decând măta te au fâtat.
 Întoarcete 'ntrun picior
 Dute la Tisza-n Bihor

Și caută pe Ardelean
 Care na fost bun șuhan.
 E popă în Sâmbătsag
 „Spiczli“ bun la Unguri drag
 Care propovăduesce
 După cum Koșuth doresce
 Oamenii buni nu-l ascultă
 Numai turma lui cea mută;
 Spune-i tu că nu-i cucernic
 De prescură nu e vrednic
 Când cu Koșutiscii ține
 Fie lumii de rușine
 De minune și ocară
 Cum n'au fost nime în țară,
 Averear de bine parte
 Că face multe păcate
 În potriva neamului
 La îndemnul dracului.
 Ceialalți popi din Bihor
 Deiei toți cât-un picior
 Dela spinare mai jos
 Ori scuipe-i flitul cel gros
 Să învețe omenie
 Ori a dracului să fie.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj, Central University Library Cluj

Fehérváry, primul ministrupeședinte absolutistic în Ungaria cu program de împăciuire al certelor constituționale dela ușa cortului a închis deploramentul Barabașilor, Lengyelilor etc.

Aproape toți deputații, părăsind Budapalestina, au luat drumul făinei orbului.

Deputații noștrii pseudonaționali din partidul liberal, disperăți de căderea lui Tisza, s'au aruncat în Tisza, și s'au înecat.

Fie somnilor din Tisza și altor pești, după ce-i vor mânca, somnul tot atât de ușor, ca și somnul acelor deputați în dieta țării!

Deputații noștrii activiști pachetânduși proiectul de adresă au plecat la Sibiiu, ca să-l depună în Muzeul național, despărțământul înfirmităților spirituale în materie de politică națională vagabundă, apoi au trecut în tagma pasiviștilor.

La tragicomedia asta parlamentară, „Gazeta Transilvanii“ aplaudează cu fălcile: Zisam eu, că așa are să se întâmple!

Darabelul din Lugosș își ride-n pumni!

„Tribuna“ Deșiratului dela Arad întreabă: Ce-i cu diurnele dietale?

„Telegraful Român“, văzânduși acterii clubului activist din dieta țării în pasivitate, se aruncă ca și cetitorii sei în brațele lui Morfeus, și-și continuă opera. sa de predilecțiune moștenită din era lui Miron: Fabricează deficite în contul tipografii archidiecezane pentru ajutorarea preoteselor văduvite de rasa gr. or.!

„Răvașul“ din Cluj de bucurie se dă de-a roata!

„Libertatea“ din Orăștie, cu coada-ntrepicioare strigă: Bucuria mea-i bucuria olarului când și-a răstornat carul cu oalele!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Poporul Român“ din Budapalestina — își retrace cauțiunea de ziar politic, și pe melodia: „Repülj fecske“ cântă: „Cucu! cucu! cucu!“

„Unirea“, bazată pe toastul metropolitului Mihaly ținut la pomana sfințirii palatului episcopesc din Oradea mare își sparge capul cum să umple cu cei doi bani ai politiceii sale trei pungi.

„Deșteptarea“ întreabă: Câte măji metrice trage criza maghiară după disolvarea dietei sub noul regim al ministeriului Fehérváry, și câți trocari să recer ca s'o ducă-n spate până-n Constantinopol, și s'o arunce-n Bosporus?

„Calicul“ plânge rizând.

Plânge pentru-că, în urma disolvării dietei deputații noștrii activiști n'au altă piață, în care și puținele drepturi garantate prin legea de naționalități să ni le vândă minus offerenti.

Ride, pentru-că dacă deputații noștri activiști continuau greaua lor muncă în dieta țării prin tragerea de diurne, națiunea noastră ar fi pățito ca și țiganul, care vânzânduși calul cu bun preț la un târg s'a băgat într'o cârciumă ca să mănânce odată bine. Țiganului i s'a spus adecă, că-n acea cârciumă capătă tot ce cere.

Așa țiganul întrând în cârciumă a cerut mâncare și beaură, dar a fost silit să aștepte lung timp. În fine țiganul a primit o porție mică, iar la plată i s'a cerut un preț mare, și-n sfârșit a fost constrâns să dea și bacșiș.

Care va să zică, e o neprețuită norocire națională, că deputații noștri activiști s'au întors acasă. Și dacă ș'aici vor continua a face politică, cel puțin o fac fără diurne; și nu se espun la disprețul națiunii proprii, pe care prin proiectul lor de adresă o-au blamat!

* * *

Dr. Cassiu Maniu, prin articolii sei „*Causa noastră națională și deputații noștri naționali*” nimerind cuiul în cap, a dat totodată activiștilor porția solgabirăiască de 25 pe funduș!

* * *

Dr. Vlad, prin neutralitatea sa între Viena și Kossuthiști, cochetează pe furiș cu pasivitatea!

* * *

Dacă cei opt bucătari politici de rasă activistă însuși ar mânca, ce au fiert în dieta țării, sigur și-ar strica stomachul, și ar trebui să plece la Karlsbad!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu faceți negoț din munca streină pentru folosul propriu!

După ce Dumitru Comșa prin „*Album artistic*“ a tras smântâna de pe oala opiniei publice, ba a primit ș'un ord, pe care în lipsa de merite îi e rușine să-l poarte, Minerva Cosma din Sibiu a ieșit și ea la iveală cu-n „*Album de broderii* și tesături românești*“. Câț!

Să vede că Minerva Cosma se mulțamește și cu zara rămasă după smântânirea lui Dumitru Comșa, ba poate și cu-n ord de cotillon. Câț!

* Ornamentica română nu cunoaște broderia.

Eu n'am dat nimica pe mult lăudatul „*Album artistic de ornamentică română*“ alui Dumitru Comșa, și tot atâta dau pe acela al Minervei Cosma, deși toate morile de vânt ale opiniunii noastre publice, mânate de motorul cunoscut oamenilor cu ochi lipsiți de orbul găinii, macină din răspuțeri la meritele închipuite ale editoarei fictive. Cât!

Noi Românii n'avem lipsă de atari colecțiuni ornamentice pentru popor, pentru-că fie-care româncă, ce stă departe de influința infectă a clasei noastre de inteligență superpusă, fie aceasta ieșită din cizme roșii, din opincă, ori din internatul Astei, înfățișază un „*Album artistic de ornamentică română*“. Cât!

Pentru inteligența superpusă, cât și cea semicultă, cari în toate părțile ne strică datini, jocul și portul național, albumurile artistice de ornamentică română sunt cu desăvârșire de prisos, pentru că nu le înțeleg, și nu le știu folosi în înțeles național. Cât!

Ș'apoi chiar Maria Cosma, care costumul național 25 de ani de-a rândul mereu l'a eschis dela balurile reuniunii femeilor române din Sibiiu, cu fata ei Minerva, care un puiu românesc nu știe coase, și de țesut tot atâta cunostință are câtă mocanul de șofran, s'au aflat chiemate să învețe lumea ornamentică română? Cât!

Săracă lume cum te Cât!

Judecând după aparatul ce s'a pus în mișcare pentru răspândirea albumului proprietăresei Maria, și al editoarei Minerva Cosma, aici e vorba de glorie și de geșeft cu productul intelectual-artistic al țărencei române. Cât!

Nu-i e rușine Marii Cosma et Comp. a lua productul de artă ornamentică al țărencei române pe nimica, și tot acesteia a il oferì pe bani grei? Cât!

Sunt oameni serioși cei puși în fruntea Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român,

sunt aceia capaci de înalta lor chiemare când se fac samsarii Mării Cosma et Comp. și primesc asupra lor sarcina vânzării plagiaturilor ei ornamentice? Cât!

Ca mâne ne vom pomeni, că maturul corp conducător al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român primește sub firma sa vânzarea răcilor, ce Maria Cosma în noua scoală de menaj va produce. Cât!

Dacă cineva vânează după merite, glorie, ba de pe mine și după geșefturi, acela învețe poporul, ce acesta nu știe, dar nu ceea ce el însuși a învățat dela popor. Cât!

Gavrilă pe patul morții.

Greu bolnav zăcând Gavrilă

D'odată îl prinde-o milă

De nevastă și copii,

Pe cari îi lasă pustii.

Îi adună-n jur de pat

Și le zice desperat:

Ertăți dragii mei copii,

Că vă las în lume vii!

Nevasta de altă parte

Mărturisind o dreptate

Strigă fără pic de milă:

Mori hodinit mă Gavrilă,

Copii ce-i lași aci

Ție n'au ce-ți mulțăm!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Bună ziua soațe!

Pupăză: Bună-ți fie inima soațe!

Colac: Tu mergi la festivitățile Astei la Sibiiu?

Pupăză: Eu nu, pentru-că nu-i iertat. Tu n'ai cetit ordinațiunea ministeriului Fehér-Bach-Váry, prin care biserecilor să oprește participarea la festivitățile Astei?

Colac: Nu! Dar en spune-mi tu, decând Astra există, când au cercetat biserecile festivitățile ei? Asta nici cu puțință nu-i. Cele 4—5 mii de bisereci ale noastre nu încap pe întreg șasul Sibiiului necum în casa națională, în care abea fluierul lui Iancu are loc!

Pupăză: Eu te-nțeleg! Tu vezi fă pe Fehér-Bach-Váry să te-nțeleagă!

Colac: Înțelegerea lui Fehér-Bach-Váry e „Mopperli perduto“! El a ajuns la mîntea din vremile cînd purta pantalonii crepați dinnapoi! Numai așa-mi pot eu explica ordinațiunea lui amintită!

Pupăză: Dar auzitai tu soațe de noul plan de învățămînt alui Bánffy?

Colac: Nu! Ce fel de plan?

Pupăză: Bánffy, în speranța că preste puțin ajunge la guvern, a încredințat pe Dr. Kișdedovleac cu compunerea unui nou sistem de învățămînt numit: *Arta de a traduce din limba maghiară în cea românească, și din cea românească în cea maghiară fără cunoștința acestor două limbi!*

Colac: Sănătate-n Turda! Asta înșămnează introducerea gramaticii dela Turnul Babilonului în Ungaria. Atunci limba pregătită de Dr. Kișdedovleac să va putea introduce în armata Austro-Ungară ca limbă de comandă . . . dar eu mă duc soațe, că aștept să-mi aducă o bibolă fătată din ciurdă, și-s curios să văd ce a fătat, adio!

Pupăză: De ți-ar fi fătat un Dr. Kișdedovleac . . . adio!

* * *

Judecat după cercularul seu Nr. 5250—905, eu pe văcarul general episcopesc din Gherla, Ioan Georgiu, în cel mai mizărab sat românesc nici purcar nu l'aș pune!

Pupăză.

Traiu liniștit.

— Tare te-i îngrășat tu Lazăre decând nu te-am mai văzut!

— De, un an întreg am trăit hodinit, fără lucru, fără griji, și mâncarea mi s'a dat regulat!

— Unde?

— În pușcăria dela Gherla!

— A, în dieceza lui Szabó!

Noutăți lunatice.

Secțiunile Astrei polecite științifice au ținut în Luna trecută la Sibiiu ședințe pline și goale. În toate, cu multă însuflețire și unitate de vederi, s'a decis să se facă ceva.

Ce să se facă? . . asta încă nu s'a decis!

* * *

Candidaților la protopopia gr. or. a Făgărașului P. Popovici și I. Clonțea, din cele 13 voturi, ce au primit, le-au murit deja câte unul.

Numărul 13 în toate împejurările e dat dracului!

* * *

Partenie Cosma mai bun serviciu ar face bisericii sale din Sibiiu decât face celei din Budapesta prin articolii sei din „Telegraful Român“, dacă ar publică bilanțul de licvidare al Concordii, și ar plăti biserecilor acționare cele 48 procente din capitalul activ de licvidare.

În cazul acesta sum convins, că toți acționarii din cele 52 procente perdate ar cumperà albumuri artistice d'ale nevestei sale!

Corespondentului din H.: Cu doctorul în științele neștiute de nime, Elefterescu, mi-am încheiat răvașul într-un număr din trecut. În ocupațiunile lui de dragoste doar s'a află vru-n bărbat, care-i tipărește porunca a 10-lea pe spate, și omul pleacă-n țară cu textul de predică gata!

D-lui S. în B.: Nici o grijă. Las pe mine!

Abonentului în L.: Comunică-mi numele celui ce-ți cetește foaia înainte d'a o primi!

Abonament permanent deschis.

Cei-ce abonând Calicul pe al doilea semestru doresc a primi numerii primului semestru, plătesc c'o coroană mai puțin, adică pe întreg anul 5 coroane.

Garantăm o lectură plăcută, și scutită de învechire.

Dovadă, că și azi ni să cer exemplare complete din trecut, de cari nu dispunem.

Administrația Calicului.